

що соціальні конфлікти є необхідною умовою розвитку людського суспільства та вони неминучі і періодично з'являються в будь-якій соціальній структурі.

Список використаних джерел

1. Тихолаз А. Г. Геракліт. Київ : Абрис, 1995. 160 с.
2. Karl Marx, Friedrich Engels. The Communist Manifesto (Penguin Classics) . Київ: Penguin, 2015. 64с.
3. Ленін В. І. Повне зібрання творів українською мовою в 55 томах. Київ: Політвидав України. 1969-75 р. с.139.
4. Зіммель Г. Вибрані роботи. Київ: Ніка-центр, 2006. 440с. с.61
5. Lewis A. Coser. The Functions of Social Conflict. New York: Simon & Schuster, 1964. 192 с.

Науковий керівник: к.ю.н., доцент Капустіна Н. Б.

Куліченко Аліна Василівна

*студентка 1-го курсу факультету цивільної та господарської юстиції
Національного університету «Одеська юридична академія»*

СОЦІАЛЬНА ФУНКЦІЯ ДЕРЖАВИ ПІД ЧАС ВОЄННОГО СТАНУ

Людина як найвища соціальна істота на планеті може існувати виключно в межах громадського простору, що обумовлює принципову та першочергову роль соціальних факторів у становленні й розвитку людства. Ні для кого не секрет, що війна змінила усе, що було звичним для кожного українця. Вона вторглася в простір нашої країни та особисто кожного громадянина [1, с.1]

Зміни торкнулися і держави, а конкретно виконання її функцій. Наразі однією з основних є соціальна. Спрямована вона на забезпечення прав другого покоління. Мається на увазі право на соціальне і медичне забезпечення, працю, відпочинок, житло, освіту, допомогу незахищеним верствам населення та інші права. Таким чином створюється допустимий для існування рівень життя, тобто надаються можливості, необхідні для нормального фізіологічного, матеріального та духовного існування і вільного розвитку людини .

Проте обсяг, в якому держава може гарантувати ці права, залежить від її соціально-економічних можливостей. Передбачені законами соціально-економічні права не є абсолютними. Механізм реалізації цих прав може бути змінений державою, зокрема через неможливість їх достатнього фінансового забезпечення, шляхом пропорційного перерозподілу коштів з метою збереження балансу інтересів усього суспільства. Однак невід'ємність і категоричність цих прав у будь-якому разі не можуть ставитися під сумнів.

Також є корективи у захисті населення у зв'язку з воєнним станом. Насамперед, це виплата коштів для існування, надання та відстрочка кредитів, надання гуманітарної допомоги (зокрема створення «зелених» коридорів для вивезення людей), різного роду пільги. Також введення єдиного податку, доступність усіх операторів мобільного зв'язку, соціальні виплати, надання субсидій, доступність та мобільність медичної допомоги, безоплатне надання інсуліну. Усе це реалізовується задля підтримки населення. Наразі можна простежити виплати для внутрішньо переміщених осіб, громадянам, що надають для них своє житло, фінансової допомоги підприємцям. Держава не забуває і про тих, хто був позбавлений житла та у найгіршому випадку втратив своїх рідних. У першому випадку допомагає діджиталізація, а зокрема застосунок «Дія». Саме там можна зареєструвати шкоду майна. У другому ж, діє одноразова виплата компенсації, що звичайно не може замінити нам близьких.

Не менш важливим у виконанні соціальної функції є інформування населення про обстановку у країні та попередження про небезпеку. Таким чином у різноманітних ЗМІ ми можемо переглянути новини щодо загальної картини ситуації та дізнатися про рішення влади стосовно окремих питань. Також ми можемо бачити брифінги політичних діячів і їх коментування ситуації, що склалася на сьогодні. Таким чином влада намагається заспокоїти населення, вберегти від панічних настроїв серед нього та надати актуальну інформацію.

Слід зазначити, що задля швидкого повідомлення суспільства про небезпеку було створено застосунок «Тривога». Його зручність полягає в тому, що люди які мають обмеження щодо слуху завжди дізнаються про сигнал тривоги. Також на практиці виявилось, що додаток спрацьовує швидше за сирену.

Соціальна функція держави ґрунтується на принципах солідарності, соціальної відповідальності, соціальної справедливості та

субсидіарності. Так, солідарність і соціальна відповідальність обумовлюють обов'язки, які людська спільнота має щодо кожного свого члена й які кожен член цієї спільноти має щодо неї. Соціальна справедливість дозволяє об'єднанням та окремим особам при розподілі суспільних благ одержувати те, на що вони мають право. Відповідно до принципу субсидіарності втручання держави потрібне лише в тому разі, якщо суспільне саморегулювання не задовольняє вимог соціальної справедливості, особа не здатна самотійно забезпечити собі гідний рівень життя [2].

Забезпечується і перерозподіл суспільних благ. В такому випадку корегується первинний розподіл соціальних благ, який є наслідком функціонування ринку, перерозподіляє їх між соціальними групами. Цей перерозподіл дозволяє забезпечити всім членам суспільства гідний рівень життя; крім того, він спрямований на попередження значної соціальної нерівності.

Отже, можна зробити висновок про те, що незважаючи на вкрай важке становище в Україні, держава намагається забезпечити комфортні та безпечні умови громадян. Це виражається у виконанні соціальної функції. Допомога надається усім верствам населення та забезпечується нормальний рівень життя. Наразі це забезпечується всіма можливими способами та залучаються всі можливі інстанції.

Список використаних джерел

1. Вашкович В. В. Соціальна функція держави як одна із функцій правової держави: тези: Ужгород, 2016. С. 1-5.
2. Шпаков Е. Ю., Гвасалія Д. С. Соціальна функція держави. URL: <https://cutt.ly/GXSsj4o>

Науковий керівник : асистент Войткова А. В.